

СТОРІНКИ ПАМ'ЯТІ

11 листопада 2014 року на 73-му році пішов з життя суддя Конституційного Суду України у відставці **МИРОНЕНКО Олександр Миколайович** — відомий український правознавець, політолог, філософ, історик права, педагог, доктор філософських наук, професор, дійсний член Української Академії політичних наук, член-кореспондент Національної академії правових наук України, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.

Трудову діяльність Олександр Миколайович розпочав 1959 року слюсарем на суднобудівному заводі у м. Миколаєві. Проходив строкову військову службу. У 1971 році закінчив юридичний факультет Одеського державного університету імені І. І. Мечникова.

Досвід науково-педагогічної діяльності Олександр Миколайович набував, очолюючи кафедру наукового комунізму, згодом — кафедру радянського й міжнародного права Миколаївського університету марксизму-ленінізму для керівної ланки промисловості, був викладачем Краснопресненського університету марксизму-ленінізму у Москві. У 1977 році Олександр Мироненко з відзнакою закінчив аспірантуру Академії суспільних наук і блискуче захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата філософських наук на тему «Роль мирного співіснування і міжнародного співробітництва у розв'язанні глобальних проблем сучасності». У цей період з-під його пера вийшли перші монографічні праці, десятки брошур, сотні наукових статей, у тому числі й опублікованих за кордоном.

У своїх наукових працях та суспільно-політичній діяльності він завжди обстоював громадянську позицію, за що не раз потрапляв «у немилість» до керівництва партійних органів. Громадське визнання плідних результатів діяльності ученого виявилось в численних рецензіях на його праці, опублікованих в Україні, Росії, Польщі, Чехії, Словаччині, Канаді, США та інших країнах.

З 1983 року Олександр Миколайович перебував на науковій роботі в Інституті держави і права АН УРСР, був старшим науковим співробітником. У 1988 році блискуче захистив докторську дисертацію на тему «Глобальні проблеми на межі третього тисячоліття (соціально-політичний аспект)». Того ж року призначений завідувачем відділу історико-політологічних досліджень держави і права України АН УРСР, був головою секції Ради з координації фундаментальних правових досліджень АН УРСР, а з 1994 року — головою Комісії по вивченню історії українського права при Президії НАН України.

У жовтні 1996 року Верховною Радою України Олександра Мироненка призначено суддею Конституційного Суду України. Його доробком як судді-доповідача

у справах є висновок, дев'ять рішень та майже сорок процесуальних ухвал Конституційного Суду України.

З виходом у відставку, після завершення дев'ятирічної каденції судді Конституційного Суду України, Олександр Миколайович повернувся на роботу до Інституту держави і права НАН України, де до останніх днів життя працював на посаді головного наукового співробітника відділу історико-правових досліджень. Водночас упродовж кількох місяців 2006 року виконував обов'язки ректора Київського університету права НАН України.

Протягом життя вчений опублікував близько 1500 наукових, науково-популярних і публіцистичних праць. Зокрема, йому належать пріоритети у філософському осмисленні глобальних проблем сучасності, історико-правовому аналізі подій Української революції 1917–1921 років, дослідженні світової і вітчизняної політико-правової думки.

Визначне місце у творчому доробку Олександра Мироненка останніх десятиліть посідає велика серія робіт, присвячених історії конституціоналізму та конституційній юстиції. Зокрема, одним із головних його наукових досягнень є фундаментальна монографія «Конституційний Суд України: історія і сучасність, доктрина і практика», видана у 2011 році, яка принесла йому реноме «першого історіографа» Конституційного Суду України.

Олександр Миколайович завжди був найприскіпливішим критиком і найпалкішим вболівальником Конституційного Суду України, у своїх наукових працях і публічних виступах об'єктивно аналізував кожне його суспільно вагоме рішення.

Колеги поважали Олександра Миколайовича як вченого, судового діяча з державницьким мисленням, толерантну, далекоглядну та щирю людину, тактовного й мудрого наставника молодих науковців, сильну особистість, вірного товариша.

Життєвий шлях Олександра Мироненка був сповнений невтомною працею, прагненням духовного й наукового поступу. Цілеспрямованість, наполегливість, постійний пошук досконалості, поєднання принциповості й толерантності були основними рисами його характеру.

Судді Конституційного Суду України, працівники його Секретаріату і Редакційна рада «Вісника Конституційного Суду України» глибоко сумують з приводу смерті Олександра Миколайовича Мироненка і висловлюють щирі співчуття його рідним і близьким. Світла пам'ять про Олександра Миколайовича — людину, вченого та громадянина України — назавжди збережеться в наших серцях.